

βολεάδι τό, Λεξ. Βλαστ. 481 *βουλεάδ' Στερελλ.* (Αιτωλ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. *βολεός* διὰ τῆς παραγωγικῆς κατ. -άδι.

Μικρὸς σωρὸς λίθων. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βουλεά-δρα* τοπων. Ζάκ. Στερελλ. (Ἀχαρναν.)

βολεῖας ὁ, Πελοπν. (Λακων.) Σίφν.

Ἐκ τοῦ μεσν. ἀμαρτ. οὐσ. *βολέας*, τοῦ ὁποίου τὴν ἀπαρξιν πιστοποιεῖ τὸ ἐπών. *Βολέας*, περὶ οὗ ἰδ. ΦΚου-ουλ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 250.

1) *Βολαχτήρα* 1, ὁ ἰδ., Σίφν. 2) Ὁ μόλυβδος τοῦ ἀλιευτικοῦ ὄργανου καθεστὴ Πελοπν. (Λακων.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Σκῦρ.

βολεζάμενος ἐπίθ. Ζάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Μῆλ.—ΝΤε-φαρ. Λιανοτρ. 104 *βουλιζάμινου* Ἡπ. Θράκ. (Αἰν.)

Μετοχ. τοῦ ἀμαρτ. ρ. *βολέζω*, καθὼς καὶ *μπορεζώ* -*μπορεζάμενος*, *φοβίζω* -*φοβιζάμενος* κττ., περὶ ὧν ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 14.

Δυνατός, ἐφικτός ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Πῶς εἶναι *βολεζάμενο* τὸ ξύλο νὰ μιλήσῃ; Μῆλ.

Νὰ 'ταν *βολεζάμενο* ἡ νεότη νὰ πουλιέται! ΚΤεφαρ. ἐνθ' ἄν. Συνών. *βολετός* 1 β, *βολετούμενος*.

βόλεμα τό, σύννηθ. *βόλιμα* βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βολεύω* (I).

Τακτοποίησις, διευθέτησις: Δὲν παίρνει *βόλεμα* τὸ πρᾶμα (δὲν τακτοποιεῖται).

βολεμός ὁ, Εὐβ. *βουλιμός* Εὐβ. (Ψαχν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βολεύω* (I).

Ἡουχία: *Βουλιμό* δὲν ἔχ' ἑπὶ τ'ς πόν'ς.

βολένω ἀμαρτ. *βουλένω* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βολή*.

1) Διευθετῶ: *Βουλένω* τ' φουτιά. 2) Διευκολύνω: Ἐνα *βαναθυρέλλ'* βόλινι φέξ' ἑπὶ τὸν (ἕνα παραθυράκι διευκολύνει τὸ φῶς ἀπέξω).

βολεός ὁ, Ζάκ. Κεφαλλ. Λευκ. κ. ἄ.—Λεξ. Μ'Εγ-κυκλ. Δημητρ. *βουλεός* Θεσσ. (Μαγνησ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀχαρναν. Λεπεν.) κ. ἄ. ὀβολεός Πελοπν. (Βασαρ. Βούρ-βουρ. Κορινθ. Κυνουρ. Μεγαλόπ. Οἶν.) κ. ἄ.—Λεξ. Μ'Εγ-κυκλ. Δημητρ. *οὐβουλεός* Στερελλ. (Αἰτωλ.) ὀβελγὰς Κεφαλλ. *νουβουλεός* Θεσσ. (Μαγνησ.) *βολεὸ* τό, Ἡπ. (Πρέβ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀμαρτ. οὐσ. *βολεός*, οὗ τὴν ὑπαρξιν πιστοποιεῖ τὸ τοπων. *Βολεοί*. Πβ. Πausan. 2, 36, 3 «οἱ δὲ Βολεοὶ οὗτοι λίθων εἰσὶ σωροὶ λογάδων».

1) Σωρὸς λίθων συνήθως σχηματιζόμενος κατὰ τὴν ἐκχέρσωσιν ἀγρῶν ἐνθ' ἄν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Λευκ. καὶ κατὰ πληθ. *Βολεοὶ* Πελοπν. (Οἶν.) 2) Μετων. ἀνθρωπος παχύσαρκος ἢ νωθρὸς δυσκόλως μετακινούμενος ἕνεκα τοῦ βάρους ἢ τῆς ὀκνηρίας του Λεξ. Δημητρ.

βολεσιὰ ἡ, Εὐβ. *βουλισιὰ* Εὐβ. (Στρόπον. Ψαχν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βολεύω* (I).

1) Εὐκαιρία ἐνθ' ἄν.: *Βρίσκου βουλισιὰ* Ψαχν. 2) Τόπος ἐλεύθερος παρέχων εὐκολίαν εἰς ἐκτέλεσιν ἔργου ἐνθ' ἄν.: *Πῆγα* 'ς τὸν ρέμα νὰ πλύνου, ἀλλὰ δὲ βρῆκα *βουλισιὰ*.

βολετὰ ἐπίρρ. Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βολετός*.

Κατ' εὐχὴν, εὐστόχως ἐνθ' ἄν.: Ἀμα ζε' ῥθῆ *βολετὰ* νὰ περάσῃς ἀπὸ τὸ σπίτι (ἅμα σοῦ ἔρθῃ εὐκολία κτλ.) Μάν. Ἀμα βγῆ *βολετὰ* τ' ἀρδύκι νὰ δὲ βαρήσῃς (ὅταν θὰ πετάξῃ τ' ὀρτύκι κατὰ τρόπον εὐστοχον κτλ.) Συνών. *βολετινὰ*, *βολικὰ*.

βολετινὰ ἐπίρρ. Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **βολετινός*.

Βολετὰ, ὁ ἰδ.: *Βολετινὰ* ἔρθεν ἡ δουλεία (κατ' εὐχὴν μοῦ ἦρθε ἡ δουλεία).

βολετός ἐπίθ. *βολητός* Πελοπν. (Ἀρκαδ.) *βο-λετός* σύννηθ. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Σινασσ.) Πόντ. (Τραπ.) *βουλιτός* βόρ. ἰδιώμ. *βουλετός* Α.Ρουμελ. (Καρ. Φιλιπ-πούπ.) Δαρδαν. Θράκ. (Γέν.) Ἰων. (Σμύρν.) Κύπρ. Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βολῶ*. Ἡ λ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Α 1687 (ἔκδ. ΣΞανθοῦδ.) «καὶ βάνω κόπο, μὰ θαρῶ καὶ *βολετό* δὲν εἶναι».

1) Εὐκόλος, εὐχερὴς Πελοπν. (Μάν.) κ. ἄ.: Ἐνα *βο-λετός* ὁ δρόμος, βορεῖς νὰ περάσῃς Μάν. β) Δυνατός, πιθανός, κατορθωτός, τοῦ οὐδ. ἐκφερομένου συνήθως μό-νου κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐσ. *πρᾶμα* σύννηθ. καὶ Καππ. (Σινασσ.) Πόντ. (Τραπ.): *Εἶναι* *πρᾶμα* *βολετό*. Ἄν σοῦ εἶναι *βολετό*, ἔλα-πήγαινε κττ. Δὲν εἶναι *βολετό* νὰ μὴ τὸ κάνῃ - νὰ κατασταλάξῃ πονθενὰ κττ. σύννηθ. Μοῦ ῥχεταὶ *βολιτό* νὰ περάσω ἀποκεῖ Ἀρκαδ. || Φρ. *Κάνω* *βουλετόν* τ' ἀβούλετον (κάνω τ' ἀδύνατα δυνατὰ) Κύπρ. || Ἄσμ.

Νυχτώνει *ξημερώνει*, δὲν εἶναι *βολετό*

νὰ μὴν ἀναστενάξω, τὸ ἄχ νὰ μὴν τὸ πῶ

Δαρδαν.

Ἀχι κι ἄς ἦτο *βολετό* νὰ σὲ θωρῶ, ὅδε θέλω, νὰ μοῦ δοοσίσης τὴ γαρδύα ποῦ δὲ βορῶ νὰ κλαίω

Κρήτ.

Δὲν εἶναι *πρᾶμα* *βολετόν* ἢ παντρεῖα νὰ λείψῃ, ἐνόσω ὁ ἡλῖος 'πὸ τὴν γῆν τὸ φῶς του δὲ θὰ κρύψῃ Κῶς. Συνών. *βολεζάμενος*, *βολετούμενος*, ἀντίθ. ἀβόλετος 1. 2) Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δύναται τις νὰ μεταχειρίζεται κατὰ βούλησιν, προσηνὴς Στερελλ. (Αἰ-τωλ.): *Εἶναι* *βουλιτός* ἀνθρουπάξ'ς, τὸν κάθ'ς ὅπου θέλ'ς. *Βουλιτὴ* γ'ναῖκα. Συνών. *βολικός* 1.

βολετούμενος ἐπίθ. Βιθυν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βολετός*. Ἡ παρέκτασις κατὰ τὰς με-τοχ. εἰς -ούμενος.

Βολετός 1 β, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Νὰ ἦταν *βολετούμενο* τὰ λόγια νὰ πετοῦνε

ἀπὲ τὰ ξένα κι ὡς ἐδῶ νὰ μάσε χαιρετοῦνε.

βολεύτρα ἡ, Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βολεύω* (I).

Τὸ μέρος τῆς αὐλακος, ὅθεν παροχετεύεται τὸ ἀρ-δευτικὸν ὕδωρ.

βολεύω (I) κοιν. *βουλεύω* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) *βουλεύω* βόρ. ἰδιώμ. *βουλεύω* Ἄνδρ. Κρήτ. Μῆλ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Ρόδ. Σίφν. Σύμ. *βουλέγου* Εὐβ. (Κύμ.) *βουλεύω* Ἰκαρ. Μεγίστ. *βουλέκω* Κύπρ. *μπολεύω* Πε-λοπν. (Ἀνδρίτσ.) Μετοχ. *βουλευάμενος* Ζάκ. *ἀβουλευ-μένος* Νάξ. (Φιλότ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. παλαιοῦ ρ. *εὐβουλεύω*, ὁ ἐκ τοῦ με-ταγν. ἐπιθ. *εὐβόλος*=ἐπιτυχής, ἡ τοῦ ρ. *εὐβολέω*=ἐπι-τυγχάνω εἰς τὸ ρίψιμον τοῦ βόλου, τοῦ κύβου, μετασχη-

